

Santa Jákup

Santa Jákup tekur í Várharrasa hond:

– *við liði man hann dragsa* –

“Lova mær at kristna Garsialand!”

– *Við æru sigla teir,*

tað glymir yvir allan sjógvin.

2. “Hvussu skalt tú tað kristnað fá?

Tú hevur einki skip at sigla á?

3. “Størri er nú miskunnheit tín,
tú kanst skapa skipini mín.”

4. Tú gakk tær oman til sjóvarstrand,
har stendur ein lítil stein fyri land.

5. Santa Jákup tekur sær bók í hand,
so gongur hann niður til sjóvarstrand

6. Santa Jákup ristir sær kross yvir stein,
steinurin út frá landi dreiv.

7. Steinurin tók at ganga
út fyri Garsiatanga.

8. Steinurin tók at líða
fimm hundrað mílir at skriða.

9. Inn kemur smádrongur og sigur frá:
“Her kemur ein steinur, og maður situr á.”

10. Inn koma kvinnur, hava tváað seg rein:
“Her kemur ein maður, hann situr á stein.”

11. Garsia kongur tekur sær øksi í hand,
so gongur hann niður til sjóvarstrand.

12. “Hoyr tú, Santa Jákup, eg tali til tín,
hvat vilt tú á landi higgar til mín?”

13. “Tað vil eg á landi higgar til tín,
at mín skapari er mætari enn tín.”

14. “Hvat er tín skapari mætari enn mín?
Mín drekkur hvønn dag mjøð og vín.”

15. Tað er mín skapari mætari enn tín,
at mín kann venda vatn til vín.

16. Mín kann venda mold til breyð,
kann geva teimum lív, sum áður eru deyð.”

17. “Fái eg aftur sonin mín,
so skal eg trúgva á skapara tín.

18. Fái eg hann aftur við hold og hár,
sum hann fór fyri fimtan ár.

19. Fái eg hann aftur við heyk og hund,
sum hann fór fyri sjóvargrund.

20. Fái eg hann aftur við hold og hár,
sum hann hevði ikki kent sítt banasár.”

21. Santa Jákup niður í bókina sá:
“Hann er ikki góður aftur at fá.”

22. Tá hann hevði staðið eina lítla stund,
tá manaði hann mann frá vitnisgrund.

23. “Nú hevur tú fingið hann aftur við hold og hár,
sum hann fór fyri fimtan ár.

24. Nú hefur tú fingið hann aftur við heyk og hund,
sum hann fór fyrir sjóvargrund.
25. Nú hefur tú fingið hann aftur við hold og hár,
sum hann hevði ikki kent sítt banasár.”
26. “Hoyr tú, sæli sonur mín,
hvat er títt í ferðum tín?”
27. “Tað er títt í øðrum heim,
ongin kennir ei annans mein.
28. Tað er tann konan, sum børnini hefur hatað,
hon kemur ikki av ormagata.
29. Tað er tann konan, sum børnini hefur myrt,
hon gongur sær altíð við eitursvørð gyrt.
30. Tað eru teir keypmenninir ríku,
teir skríða í ormalíki.
31. Tað eru teir sýslumenninir hørðu,
teir skríða í ormagørðum.
32. Og tað er fútin við sín breiða hatt,
hann situr í helviti og krevur skatt.”
33. “Nú havi eg aftur fingið sonin mín,
tí vil eg trúgva á skapara tín.”
34. Tað gjørði Jákup, meðan hann var har,
hann kristnaði Garsia kong og alt, har var.

Tættir IV hjá Marius Johannesen. Hann sigur ikki, hvaðani hann hefur vísuna.